

Sygn. akt II CZ 108/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący)
SSN Hubert Wrzeszcz
SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi A. B.
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym
postanowieniem Sądu Okręgowego w P.
z dnia 5 maja 2009 r., wydanym w sprawie z wniosku A. B.
przy uczestnictwie E. B.
o podział majątku wspólnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 lutego 2014 r.
zażalenia wnioskodawcy (skarżącego)
na postanowienie Sądu Okręgowego w P.
z dnia 18 grudnia 2012 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w P. postanowieniem z dnia 18 grudnia 2012 r. odrzucił skargę wniesioną przez A. B. o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem z dnia 5 maja 2009 r., uznając, że skarga nie opiera się o ustawową podstawę wznowienia.

W zażaleniu na to postanowienie skarżący zarzucił naruszenie art. 401 pkt 1 w zw. z art. 401¹ i art. 410 § 1 k.c. i wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w P.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W ocenie skarżącego podstawą wznowienia był fakt orzekania w sprawie, której dotyczy skarga o wznowienie postępowania, przez asesora sądowego. Skarżący powołał się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 października 2007 r., SK 7/06, w którym uznano art. 135 § 1 ustawy- Prawo o ustroju sądów powszechnych za niezgodny z Konstytucją. Wymaga w związku z tym podkreślenia, że przepis ten, upoważniający asesorów sądowych do orzekania w sądach powszechnych, w związku z treścią wyroku Trybunału Konstytucyjnego odraczającego jego skutki na okres 18 miesięcy utracił moc w 2009 r. Kwestionowany przez skarżącego skład sądu obejmował postępowanie w sprawie podziału majątku dorobkowego zakończone postanowieniem z dnia 7 października 2008 r. W tym czasie art. 135 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych jeszcze obowiązywał. Zasadnie Sąd Okręgowy uznał zatem, że wydanie orzeczenia Sądu Rejonowego w P. z dnia 7 października 2008 r. przez asesora sądowego nie uzasadnia stwierdzenia, iż w składzie sądu uczestniczyła osoba nieuprawniona w rozumieniu art. 401 pkt 1 k.p.c.

Z tego względu zażalenie było pozbawione uzasadnionych podstaw i podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.

